

Un fadrinet i una minyoneta

Dolors Planella i Berga, Riudaura

1. I a - ra s'ha dic - tat i u - na can - ço - ne - ta, de un fa - dri - net i u - na mi - nyo
2. I ell es diu Jo - sep i e - lla es diu Ma - ri - a, són de Sant Mar - tí, ter - ra di - ver -
3. Jo m'hi vaig ca - sar i amb mol - ta a - le - gri - a, i a - ra si po - gués ja em des - ca - sa -
ne - ta; tres anys se trac - ta - ren i es va - ren ca -
ti - da. Ell és fill d'un sas - tre i en fa de sa - ba -
14 ri - a; tres - cen - tes lliu - res me'n do - na - ren de
sar, les se - ves be - sa - des jo us vull es - pli - car.
ter, la mi - nyo - na és fi - lla d'un mes - tre bar - ber.
dot, i al cap del(s) tres me - sos ja els hem gas - tat tots.

4. No sap de cuinar
ni de fer escudella,
i un dia va fer
caracols amb ceba,
també cols i bledes
(a) hi va barrejar;
perquè vaig renyar-la
me'n va taponar.

5. Caseu-se fadrins
i amb una pagesa,
no us enganyi el dot
ni la boniquesa;
feu que en siguin bones
per a treballar,
que la boniquesa
no us donarà pa.
Feu que en siguin bones
per a treballar,
que la boniquesa
no us donarà pa.